

Yofas urug'i turklar oldilar. Ibrohim birla Lut yo'l soqchilarindin o'ttilar". Demak, Alloh taolo ikki mo'min qullarini qutqarish maqsadida tillarni qorishtirib tashladi va insoniyatning bo'linishiga ham bu sabab bo'ldi. Bugungi ilm ahlining ma'lumotlariga ko'ra ham, turkiy tillar oilasiga 30 dan ortiq til mansubdir. Asar ilmiy-nazariy ma'lumotlarning badiiy tarzda ifodalanishi bilangina emas, balki arabiy nomlarning turkiy tildagi muqobilini keltirilishi bilan ham qimmatlidir. Masalan, "Mavlo azza va jalla bir qushni qulovuz iza berdi. Oti arab tilincha Axyol erdi, turk tilicha ko'k qarg'a. Ul uchar erdi, Odam so'nguncha borur erdi. Xabarda kelur, Rasul alayhissalom aydi: Olti qushni o'lturmang, biri ko'k qarg'a, Odam qulovuz uchun" yoki yana bir o'rinda: "...Farmon bo'ldi farishtalarga, ul xotunni urdilar, masx bo'ldi. Arab tilincha oti Zuhra erdi, forsiy tilincha oti Nohid erdi, ibriy tilincha oti Biduxt, turk tilincha oti Saqit". Birgina Alloh so'zi bilan barobar Tengri, Iziyo deya turkiy lafzlar ishlatilishining o'ziyoq asarning lisoniy jihatdan qimmatini ko'rsata oladi: "Aydi: «Ilohiy, munung yoshi necha turur?» Yorlig' keldi: «Oltmish yil», teb. Duo qildi: «Iziyo, munung umrini orturg'il». Yorlig' keldi: «Taqdirda andog' qalam oncha bitildi».

Xulosa shuki, avvalo, turkiy til badiiyat imtiyozlarining kengligi isbotlangan "Qisasi Rabg'uziy" asari eski turkiy tilda, siyratshunoslarga ko'ra, Xorazm turkchasida yozilgan. Ta'kidlash joizki, turkiy tilning o'ziga xos boy leksik qatlami, fonetik, grammatik, uslubiy xususiyatlarini namoyon qilgan ushbu asarda turkiy tafakkur, turkiy ruhning saqlanishi alohida muhim ahamiyatga ega.

Foydalanilgan adabiyotlar:

1. Nosiruddin Rabg'uziy . "Qisasi Rabg'uziy".1-, 2-kitob. Toshkent: Yozuvchi, 1990.
2. Mallaev N. O'zbek adabiyoti tarixi. 1-kitob. / Darslik. – Toshkent: "O'qituvchi", 1976.
3. Abdullaev V. O'zbek adabiyoti tarixi. – Toshkent: "O'qituvchi", 1980.
4. Haqqul I. Tasavvuf va she'riyat. – Toshkent: Adabiyot va san'at, 1991.
5. Rahmonova Z. Ishq, irfon va irshod. – Toshkent: Tafakkur tomchilari. 2021.

JADID MATBUOTIDA TIL VA SHAXS MA'NAVIYATI

Mashhuraxon Adiljon qizi Darmonova,
Madaniyatshunoslik va nomoddiy madaniy meros
ilmiy-tadqiqot instituti bo'lim mudiri,

tarix fanlari bo'yicha falsafa doktori (PhD), dotsent
mashxura.darmonova@gmail.com

Annotatsiya

Mazkur maqolada jadid matbuoti sahifalarida til va shaxs ma'naviyatiga oid masalalar chuqur ilmiy asosda tahlil qilinadi. Tadqiqotda jadid mutafakkirlarining milliy tilni asrash, ma'naviy-ma'rifiy qadriyatlarni keng targ'ib qilishga bo'lgan intilishlari asosiy masala sifatida ko'rib chiqiladi. Ushbu mavzu dolzarbligi shundaki, jadid matbuoti faqat ma'lumot etkazish vositasi bo'lmay, balki xalqning ongini yuksaltirish, shaxs ma'naviyatini boyitish vositasi sifatida ham xizmat qilgan. Maqolada jadid matbuotida chop etilgan maqola va asarlardan namunalar tahlil qilinib, til va imlogaga oid fikrlar, tortishuvlar talqini berilgan.

Tadqiqot natijalariga ko'ra, jadid matbuoti, jumladan, milliy tilni rivojlantirish, ma'naviyatni yuksaltirish yo'lida katta o'rin tutganligi, u zamonaviy o'zbek tilining shakllanishiga asos bo'lganligi aniqlangan. Shu bilan birga, maqolada milliy til va ma'naviyatni targ'ib qilishda jadid matbuoti materiallaridan foydalanish bo'yicha amaliy takliflar ishlab chiqilgan. Jumladan, o'quv dasturlariga jadid matbuoti namunalarini kiritish, yoshlarni milliy merosga qiziqtirish, tahliliy va tanqidiy fikrlash ko'nikmalarini rivojlantirish yo'llari ko'rsatib berilgan.

Maqola ilmiy va amaliy jihatdan jadid matbuoti orqali milliy til va ma'naviyatni saqlash va rivojlantirishga qaratilgan tadqiqot sifatida muallifning o'ziga xos hissasini aks ettiradi. Maqola materiallari tilshunoslik, tarix, madaniyat va pedagogika sohalarida ilmiy izlanish olib borayotgan tadqiqotchilar uchun foydali bo'lishi mumkin.

Kalit so'zlar: Turkiston, jadid matbuoti, til, imlo, tarix, jadidlar, gazeta, jurnal.

Аннотация

В данной статье подробно анализируются вопросы языка и духовности личности на страницах джадидской прессы. Исследование сосредоточено на стремлениях джадидских мыслителей сохранять родной язык и широко распространять духовно-просветительские ценности. Актуальность темы заключается в том, что джадидская пресса служила не только средством передачи информации, но и важной платформой для повышения уровня сознания народа и обогащения духовности личности. В статье рассматриваются примеры статей и произведений, опубликованных в джадидской прессе, с анализом взглядов на язык и орфографию, а также обсуждений и споров по этим вопросам.

Результаты исследования показали, что джадидская пресса сыграла значительную роль в развитии национального языка и повышении духовности, став основой для формирования современного узбекского языка. Кроме того, в статье предложены практические рекомендации по использованию материалов джадидской прессы для популяризации национального языка и духовности. В частности, предлагается включить образцы джадидской прессы в учебные программы, стимулировать интерес молодежи к национальному наследию и развивать аналитическое и критическое мышление.

Статья имеет как научную, так и практическую значимость, отражая авторский вклад в исследование сохранения и развития национального языка и духовности через джадидскую прессу. Материалы статьи могут быть полезны исследователям, работающим в области лингвистики, истории, культуры и педагогики.

Ключевые слова: Туркестан, джадидская пресса, язык, орфография, история, джади́ды, газета, журнал.

Abstract

This article provides a detailed analysis of issues related to language and personal spirituality on the pages of the Jadid press. The study focuses on the efforts of Jadid thinkers to preserve the native language and widely promote spiritual and educational values. The relevance of the topic lies in the fact that the Jadid press served not only as a means of information dissemination but also as an important platform for raising public consciousness and enriching personal spirituality. The article examines examples of articles and works published in the Jadid press, analyzing views on language and orthography, as well as discussions and debates on these topics.

The study results revealed that the Jadid press played a significant role in the development of the national language and the enhancement of spirituality, becoming the foundation for the formation of the modern Uzbek language. In addition, the article offers practical recommendations for using materials from the Jadid press to promote the national language and spirituality. Specifically, it suggests including samples of the Jadid press in educational programs, encouraging young people to study national heritage, and developing analytical and critical thinking skills.

The article is of both scientific and practical significance, reflecting the author's contribution to the study of preserving and developing the national language and spirituality through the Jadid press. The materials of the article can

be useful for researchers working in the fields of linguistics, history, culture, and pedagogy.

Keywords: Turkestan, Jadid press, language, spelling, history, Jadids, newspaper, magazine.

Davriy matbuot, ayniqsa, jadidlar matbuoti qardosh Turkiston ahli uchun milliy jipslik, milliy mustaqillikning qanchalik muhim va zarurligini anglab etishda maktab vazifasini bajargan. Mustamlakachilik va turg'unlikni boshidan kechirayotgan Turkiston ahlining mazkur tuzumga qarshi kurash g'oyasi atrofida birlashib, zarur qudratga ega bo'lishi jadid matbuoti ko'zda tutgan asosiy maqsad bo'lgan [1]. "Samarqand", "Hurriyat", "El bayrog'i", "Sadoyi Turkiston", "Sadoyi Farg'ona", "Yeni ikbal"¹⁹, "Yeni irshad"²⁰, "Oyina" kabi dastlabki gazeta va jurnallar sahifalarida milliy uyg'onish g'oyalari targ'ib qilingan.

Bundan tashqari, gazetalar bilan birga "Oyina"²¹, "So'l saroblari", "Al-isloh"²², "Dehqon", "Yurt"²³, "Kengash"²⁴, "Al-izoh"²⁵, "Izhor ul-haq"²⁶, "Bayon ul-haq"²⁷, "Ishchilar dunyosi"²⁸, yarim tatar shevasida "Chayon"²⁹, "Sadoq"³⁰, "Sredne-Aziatskiy Vestnik"³¹, "Srednyaya Aziya"³², "Turkiston chayoni"³³, "Turkiston qora qurti"³⁴ kabi jurnallar nashri yo'lga qo'yilgan.

Jadid matbuotida til masalasi alohida o'rin tutib, arab alifbosidan lotin alifbosiga o'tish, tilni soddalashtirish, grammatik islohotlar va yangi terminlarning joriy qilinishi kabi masalalar atroflicha muhokama qilingan.

Jadid nashrlari o'z davrida ta'lim-tarbiya, ijtimoiy ongni uyg'otish va milliy g'oyalarni targ'ib qilishda samarali axborot vositasi sifatida faoliyat ko'rsatgan. Bu

¹⁹ Alisher Navoiy nomidagi O'zbekiston Milliy kutubxonasi. Nodir nashrlar bo'limi. Saqlov raqami – G-123 (1916). Baku.

²⁰ Alisher Navoiy nomidagi O'zbekiston Milliy kutubxonasi. Nodir nashrlar bo'limi. Saqlov raqami – G-121 (1911 – 1912). Baku.

²¹ "Oyina" jurnali Mahmudxo'ja Behbudiy muharrirligida "Samarqand" gazetasi o'rniga 1913-yil avgustdan nashr etila boshlagan. 1913 – 1915-yillari jurnalning 69 ta soni nashr etilgan. Tili o'zbekcha (arab alifbosida), forscha va ruscha bo'lgan, dastlab 28 bet, keyin 30 – 35 sahifalik holda haftada bir marta chiqqan. Tahririyat manzili Samarqand shahri Reshetnikovskaya ko'chasi 9 – 11-uyda joylashgan Zarafshon nashriyot shirkati bo'lgan.

²² "Al-isloh" jurnali 1915 – 1917-yillari chop qilingan.

²³ "Yurt" – adabiy jurnal bo'lib, Muharriri va noshiri Ashurali Zohiriy bo'lgan. Iqtisodiy qiyinchilik tufayli 5 – 6 sonidan keyin nashr etilmagan. Jurnal Toshkentda chiqarilgan, uning 3 – 4 soni chop qilinganidan so'ng, moddiy tanglik tufayli nashr to'xtatilgan.

²⁴ "Kengash" jurnalining noshiri Muallimlar jamiyati, muharriri esa Hamza Hakimzoda bo'lgan.

²⁵ "Al-izoh" jurnali 1917 – 1918-yillari nashr qilingan.

²⁶ "Izhor ul-haq" jurnali "Fuqaro" jamiyatining nashri.

²⁷ "Bayon ul-haq" jurnali "Madaniya" shirkatining nashri bo'lib, "Izhor ul-haq" jurnali o'rniga chiqqan.

²⁸ "Ishchilar dunyosi" ijtimoiy jurnal bo'lib, Toshkentda nashr etilgan.

²⁹ "Chayon" – yarim tatar shevasida Toshkentda nashr qilingan hajviy-rasmi jurnal.

³⁰ "Sadoq" – Yettisuv viloyati Olmaota shahrida chiqqan hajviy jurnal.

³¹ "Средне-Азиатский Вестник" jurnali O'rta Osiyodagi dastlabki jurnal bo'lib, 1896-yil mart oyidan nashr etila boshlagan.

³² "Средняя Азия" jurnali 1910 – 1911-yillari A.L. Kirsner tahriri ostida chop qilingan.

³³ "Turkiston chayoni" jurnali 1907-yil Toshkentda nashr qilingan.

³⁴ "Turkiston qora qurti" jurnali 1911-yil Toshkentda chop etilgan.

nashrlar orqali jadidlar til vositasida ma'rifat tarqatish, yosh avlodni savodli qilish va millatning ma'naviy rivojlanishiga xizmat qilishga alohida e'tibor qaratganlar. Ular ona tilini mukammal o'zlashtirishni targ'ib qilish bilan bir qatorda, xorijiy tillarni o'rganishni ham muhim deb hisoblashgan.

Jadid ma'rifatparvari Ashurali Zohiriy o'z asarlarida til bilimining zarurligini ta'kidlab: "Durust, forsiycha, arabcha, uruscha va boshqalarini ham bilaylik, bilaylikgina emas juda yaxshi bilaylik, lekin o'z ona tilimizni hammasidan ortiq va ziyodaroq, sarf va naxvlari bilan bilaylik. Va ham shundog' bo'lg'onda arabcha, forsiycha va boshqalarig'a tushunurmiz. Qachonki o'z tilimizni yaxshilab bilmadikmu, boshqa tilni albatta durust bilmaymiz. Shuning birla na uni bilurmiz va na buni!" [2] – degan fikrni ilgari surgan.

Elbek esa, milliy tilning millat hayotidagi ahamiyatini urg'ulab: "Bir ulusning dunyoda borliqqa chiqara turg'on narsasi shubhasiz, uning milliy narsalari va tili bo'lg'usidir" [3], – deb yozgan. Unga ko'ra, til — xalqning milliy qadriyatlarini saqlab qolish va rivojlantirishda muhim vositadir. Tili yo'q millat o'z o'zligini yo'qotadi, ma'naviy bo'shliqqa duchor bo'ladi. Shu sababli, jadidlar tilni saqlash, uni rivojlantirish va uning ijtimoiy qadrini oshirishni milliy ehtiyoj sifatida qaraganlar.

Jadid matbuoti til va shaxs ma'naviyatini rivojlantirishga alohida e'tibor qaratib, tilni nafaqat muloqot vositasi, balki millatning ma'naviy va madaniy negizini tashkil etuvchi asosiy omil sifatida talqin qilgan. Shu orqali yoshlarning ona tilini mukammal bilishi, uning orqali milliy ma'naviy qadriyatlarni anglashiga yo'l ochgan. "Imlo masalasi" bo'yicha muhokamalar yozuvchilar va o'qituvchilar o'rtasida keng qamrovli bahslarni keltirib chiqargan. Ko'r-ko'rona taqlid qiluvchi o'qituvchilarning imlo xatolari tanqid qilinib, yangi imloning afzalliklari haqida ilmiy asoslangan fikrlar bayon etilgan [4].

"Chig'atoy gurungi" imlochilari va boshqa imlochilar o'z imlo qoidalarini to'g'ri deb hisoblab, ularni gazetalarda yoritganlar va munozaralarga chaqirganlar. Yangi imlochilar o'z pozitsiyalarini himoya qilish uchun munozaralarda faol qatnashganlar. Gazetalar sahifalarida yozilgan maqolalarda yangi imloni qo'llab-quvvatlash, uni ta'lim tizimiga joriy etish zaruriyati haqida yoritilgan bo'lsa, bundan farqli o'laroq, eski imlochilar ochiq muhokamalarga kirishishdan bosh tortgan holda, o'z qarashlarini yashirin tarzda himoya qilganlar. Bu holat, o'z navbatida, jamiyatda turli imlo yo'nalishlarining yuzaga kelishiga olib kelgan. Jadid matbuoti esa til va imlo masalalari bo'yicha muhokamalarni ochiq va ommabop tarzda yoritishga xizmat qilgan.

Jadidlar tilni soddalashtirish va uning imlosini isloh qilishga katta e'tibor qaratdilar. Arab alifbosidan lotin alifbosiga o'tish, grammatik qoidalarini

tizimlashtirish va yangi imlo qoidalarini joriy etish bo'yicha qator maqolalar e'lon qilingan [5]. Bu tashabbuslar jadid matbuoti sahifalarida faol muhokama qilinib, tilni xalq ommasiga yaqinlashtirish, uning savodxonlikdagi o'rnini mustahkamlash maqsadida amalga oshirilgan.

Til va imlo qurultoyi ham ana shu islohotlar yo'lidagi muhim qadamlardan biri edi. 1921-yil 1-yanvar kuni Ispolkom binosida boshlangan mazkur qurultoyda milliy tilni rivojlantirish, uning yagona imlo qoidalarini yaratish va ta'lim-tarbiyada uni to'g'ri qo'llash masalalari muhokama qilingan. Qurultoyda til mutaxassislari va jadid ziyolilari, jumladan, Abdurauf Fitrat, Abdulhamid Sulaymon, Shokirjon Rahimiy, Ashurali Zohiriy, Vadud Mahmud, Shohid Ahmadiev, Nurillo ishtirok etib, tilni zamonaviy talablarga moslashtirish yo'llarini izlaganlar. Qurultoyning birinchi yig'ilishida Shohid Ahmadiev nutq so'zlab, milliy tilning ahamiyatini alohida ta'kidlagan.

Avliyo Ota vakili Vahob Dovud o'z chiqishida imlo turliligi sababli o'quvchi va o'qituvchilar turli qiyinchiliklarga duch kelayotganini aytib, yagona imlo qoidalarini joriy etish zarurligini alohida qayd etgan. Uning fikriga ko'ra, Toshkentda chaqirilgan mazkur qurultoy faqatgina til masalalarini emas, balki umumiy ma'naviy va madaniy rivojlanishga yo'naltirilgan tashabbuslarni ham qo'llab-quvvatlagan: "Toshkentga chaqirilgan bu qurultoy bizning muallimlarimizni juda suyuntirdi. Avliyo ota shahrinda pe'sa yozishuv, teatr qo'yuv, musiqa o'rganuv ishlari juda yaxshi boradur. Bu ishlar taraltudilar orasida boshlangan bo'lsada, ayni vaqtda maorif sho'basining yonida maxsus trupp tashkil etildi. Muallimlarga maxsus musiqa maktabi ochildi" [6].

Vahob Dovud xalq orasida san'atga bo'lgan havasning kuchayganini alohida ta'kidlar ekan, ushbu yo'nalishdagi imkoniyatlar cheklanganini ham tan oladi. Muallimlar etishmasligi va rahbarlikning cheklangan yordami mavjud tashabbuslarning to'liq rivojlanishiga to'sqinlik qilardi. Shu bois, milliy ziyolilar til, ma'rifat va san'atni rivojlantirishni ustuvor vazifa sifatida yondashganlar.

Jadidlar esa Vahob Dovud kabi ma'rifatparvarlarning fikrlarini qo'llab-quvvatlab, milliy tilni soddalashtirish, yagona imlo qoidalarini joriy qilish, adabiy va madaniy saviyani oshirish orqali yosh avlodni savodli, ma'rifatli va yuksak ma'naviyatli qilishga intilganlar. Ular tilni faqat axborot almashinuvi vositasi emas, balki millatning ma'naviy kamolot va milliy o'zlikni anglashining asosiy omili sifatida qabul qilganlar. Bu kabi tashabbuslar yoshlar o'rtasida savodxonlikni oshirish, milliy tilni chuqurroq o'zlashtirish va milliy qadriyatlarni mustahkamlashga qaratilgan edi.

Jadidlar matbuoti yangi adabiy tilni shakllantirish, yangi terminologiya yaratish va tilni boyitishda muhim ahamiyat kasb etdi. Jurnalistlar va yozuvchilar

milliy tilni me'yorlashtirish va uni adabiy shaklga keltirishda faol ishtirok etdilar. Shuning natijasida imlo masalasini hal qilish maqsadida uyushmalar tuzildi, jamiyatlar tashkil etilib, ularning qurultoylari o'tkazildi. Kengashlar shakllanib, fikrlar almashildi. Natijada, "eski", "o'rta" va "yangi imlo" kabi uch xil yo'l shakllandi: "Imlo va harf masalasi bilan qiziqsing'on kishilarimiz shu uch turli yo'ldan biri tanladilar, shuning shunga mansub bo'ldilar. Buning orqasida uch turli gruppaga maydonga chiqdi. Bu uch to'daning ham amaliy armoni bir, faqat yo'li, ketishi ayrodir.

Barchasi ham xalqimizni savodsizliqdan qutqorish, barcha o'zbeklarning yozuvini bir turli qilish, bolalarimizning tezdan savodini chiqarish yoqlovchilaridandir. Faqat ayro bo'lg'oni shugina biroz xalaqit berdi. Maktablarimiz kitob so'raydur. Ilmiy kuchlarimiz yo'q deyish darajada. Shu darajadagi kuchlarimiz ham bo'lgon, "yangi imloda kitob yozmayman" deb bir turlisi aytadur, eski imloing buzuq, buni maktablarga kirgizmayman, qabul aytmayman" deb aytganchisi aytadir. "na saniki va buniki, har ikkovining o'rtasida bo'lg'oni kerak", deb uchinchisi aytadir. Aro yo'lda maktablarimiz kitobsiz qolmoqda, matbuotimiz turli yo'lda bir-biridan ajralmoqda edi" [7].

Ijtimoiy-siyosiy va iqtisodiy jihatdan mustamlaka zulmi ostida bo'lgan Turkiston taraqqiyotning muhim omili sanalgan vaqtli matbuot organlarini nashr etishda juda ko'p – ham iqtisodiy, ham nazorat, ham boshqaruv yuzasidan qiyinchiliklarga duch kelgan [8,144]. Matbuotda e'lon qilingan maqolalar mazmuni hamda ularning tahlili asosida aytish mumkinki, gazeta va jurnallar ham ularning ta'sisчилari, muharrir va yozuvchilari qatorida qatag'on qilingan. 1906 – 1908 va 1913 – 1915-yillari jadidlar tomonidan chop etilgan barcha matbuot nashrlarining faoliyati bunga aniq misol bo'la oladi.

Jumladan, jadid ma'rifatparvari Abdulla Avloniy "Turon" nomli gazeta nashrini yo'lga qo'yib, unda istiqloq, milliy mafkuraviy qarashlarni olg'a surgan. Millatning taraqqiyoti yo'lida qilingan barcha xayrli ishlar kurashlarsiz bo'lmagan. Avloniy chop qilgan birinchi gazeta "Shuhrat"ning o'nta soni chiqar-chiqmas hukumat tomonidan ta'qiqlangan. "Turon" gazetasining taqdiri ham shunday kechgan. Hatto Avloniy "kofir" deb e'lon qilinib, o'limga mahkum etilgan. Faqat matbuot orqali "tavba-tazarru"gina uni o'limdan saqlab qolgan.

Umuman olganda, jadid matbuoti til islohotlari va milliy o'zlikni saqlashda muhim ahamiyat kasb etgan. U nafaqat axborot vositasi, balki xalqni ma'rifatli tarbiyalash, ilmiy va ma'naviy yuksalishga xizmat qilgan muhim platforma bo'lgan. Jadid mutafakkirlarining milliy tilni rivojlantirish, ma'naviyatni yuksaltirish va xalq ongini boyitishga qaratilgan faoliyati katta ta'sir ko'rsatgan.

Ular o'z asarlarida til orqali shaxsni tarbiyalash va milliy qadriyatlarni saqlashda izchil ish olib borganlar.

Olingan ilmiy natijalar va xulosalar asosida quyidagi takliflar ishlab chiqildi.

Jumladan, jadid matbuoti materiallaridan o'quv dasturlarida keng foydalanish zarur. Yoshlarni milliy matbuot materiallarini o'rganishga qiziqtirish va ularni tahliliy fikrlashga o'rgatish muhim ahamiyatga ega. Davriy matbuot materiallarini tadqiq etish nafaqat ilmiy, balki amaliy jihatdan ham zamonaviy pedagogika va madaniyat sohalarida faoliyat yuritayotgan tadqiqotchilar uchun muhim manba bo'lib xizmat qiladi.

Foydalanilgan adabiyotlar

1. Mashxurahon Дармонова. Жадидлар фаолияти ва ижодида миллий уйғониш масаласи. “Водийнома” журнали. 2023 йил № 3 (30). – 45 – 51-бетлар.
2. A.Zohiriy. Ona tili // “Sadoyi Farg‘ona” gazetasi. 1914-yil 13-aprel.
3. Elbek. O'lka qurultoyi va uning qoldirgan ta'siri // “Qizil bayroq” gazetasi. 1921-yil 13-yanvar.
4. Chig'atoy gurungining imlo to'dasi. Imlo masalasi // “Ishtirokiyun” gazetasi. 1919-yil 13-iyun.
5. Davlat lisoni masalasi // “Ishtirokiyun” gazetasi. 1918-yil 4-dekabr; Elbek. O'lka qurultoyi va uning qoldirgan ta'siri // “Qizil bayroq” gazetasi. 1921-yil 13-yanvar; Sodiq. Til imlo qoidasi // “Qizil bayroq” gazetasi. 1921-yil 25-yanvar.
6. Siddiqov. Til va imlo qurultoyi (Vadud Mahmud, Zehniy, Ashurali Zohiriy, Hamid Sulaymonlarning qilgan dokladlariga doir) // “Qizil bayroq” gazetasi. 1921-yil 7-yanvar.
7. O'ktam. O'rta Osiyo o'zbeklarining imlo konferensiyasi munosabati ila // “Turkiston” gazetasi. 1923-yil 24-oktabr.
8. Туркистон матбуоти тарихи (1870 – 1917). Тузувчи Н.А. Абдуазизова. Тошкент: “Академия”. 2000. 144-бет.

G'OYA, MAVZU VA MA'NO MUSHTARAKLIGI

Asqarov Dilmurod,

O'zbekiston Respublikasi Fanlar Akademiyasi

*O'zbek tili, adabiyoti va folklori instituti katta ilmiy xodimi,
filologiya fanlari bo'yicha falsafa doktori (PhD)*

Annotatsiya